

DRUHÉ STOLETÍ

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZŠ UNESCO

PODZIM 2019



ERASMUS+ CONNECTED THROUGH THE LANGUAGES POKRAČUJE!



Začíná nám nový kalendářní rok a s ním i spousta práce.

V dubnu 2019 k nám zavítali naši spolužáci ze španělské školy v Abaránu, abychom společně pracovali na námi zvolených tématech – Španělé si nastudovali naše zvyky, historii, politickou situaci, geografická fakta, odlišnosti našeho školského systému oproti tomu jejich, aby nám všechnu tuto mravenčí práci představili ve formě prezentací. Poté naši studenti uváděli tyto informace na pravou míru – diskutovali o změnách, nepřesnostech a doplňovali chybějící informace nebo naopak potvrdili ty stávající a rozšiřovali našim španělským kamarádům obzory.

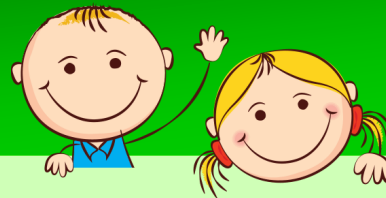
Nyní nás čeká vše „vice versa“. Našich 26 deváťáků studuje, zjišťuje, shromažďuje a vyhodnocuje fakta o Španělsku, zejména regionu „Murcia“, kam se v květnu společně vydáme s připravenými prezentacemi, obohacenými o kvízy v super hře Kahoot. Prezentace mohou být připraveny španělsky, anglicky nebo v kombinaci obou těchto jazyků. Připravujeme následující témata: Politics, Music and famous singers, Sports and famous people, School life and famous universities, Food and drinks, Geography, Festivals and traditions, History, Royal family, Towns and cities, Daily routines, Culture, Fashion, Animals, Local problems.

Držte nám palce!

Tým Erasmus+



PŘEDŠKOLÁCKÉ SKUPINKY ŽŠ UNESCO



Základní škola UNESCO připravila i v letošním roce program pro všechny děti, které v příštím školním roce nastoupí do prvních tříd.

Program je určen všem dětem, protože jim může před nástupem do školy pomoci:

- seznámit se s prostředím školy ještě dříve, než se stanou prvňáky
- vyzkoušet si způsob práce, který je velmi podobný tomu školnímu
- docvičit a dotrénovat vše, co je potřeba k dobrému zvládnutí nároků první třídy
- naučit se pracovat samostatně - pod vedením paní učitelky- na zadaných úkolech

Program je určen také všem rodičům, protože jim může pomoci:

- posoudit, je-li jejich dítě připravené a zralé k nástupu do školy
- porovnat schopnosti a způsob práce svého dítěte s vrstevníky
- dozvědět se, jak procvičovat potřebné dovednosti
- seznámit se se školním prostředím a učiteli

Na další setkání se moc těšíme!



JAK ŽIJEME V 1. C



Ve třídě je nás 19, z toho 10 děvčat a 9 kluků. Máme zde i žáky cizince – Phan Bao Tran a The Vinh z Vietnamu a Kirama Alii z Chorvatska. Třída se nám líbí, nakreslili jsme si obrázky a vyzdobili ji. Někteří z nás už znal nějaká písmenka ve školce, ostatní je teprve teď poznáváme. Všem nám to jde výborně a za chvíli můžeme číst ze slabikáře.



VE ŠKOLE NENÍ KAŽDÝ DEN STEJNÝ

Náš jeden den byl DRAČÍ. Byl to den plný dračích úkolů. Třetáci si pro nás vymysleli krásnou pohádku O dráčkovi školáčkovi a také zábavné hry.



Další den tedy týden byl JABLÍČKOVÝ. Co všechno jsme se o „obyčejném“ ovoci dozvěděli, kolik úkolů vypracovali a dobrot ochutnali. Za domácí úkol jsme měli pomoci mamince připravit něco z jablek, moc nám pak chutnalo.



JAK ŽIJEME V 1.C



Nečteme jenom ve třídě, chodíme i do KNIHOVNY a tam se dozvídáme o zajímavých knihách.



Den ZMRZLINOVÝ byl mimořádně vydařený. Na tu nás pozval náš milý spolužák.



Na BERUŠKOVÝ pochod jsme si vyrobili v knihovně i lampiónky. Kluci si vybrali barvu zelenou, holky růžovou.



JAK ŽIJEME V 1. C



Strašidelným dnem byl den DUŠIČKOVÝ a HALLOWEEN. Řekli jsme si, proč se svátky slaví, rozdíl mezi nimi, ale hlavně jsme obdivovali všechny kostýmy, v kterých byly děti oblečené.



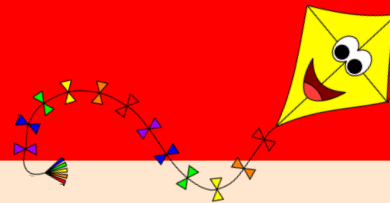
Náš spolužák Martin nám slíbil, že přijede do školy na bílém koni. Nepřijel. Tak jsme si udělali alespoň MALOVACÍ den, koně i husu nakreslili a sněhu se jistě také dočkáme.



Určitě nás čeká ještě spousta dalších zajímavých dnů, nacvičujeme tanec na besídku, půjdeme do divadla, budeme vyrábět vánoční výrobky. Čeká nás spousta práce. Nám to ale nevadí, naopak. Jsme šikovní prvňáčci a rádi pracujeme.

Zdravíme všechny žáky ve škole. Ahóóój.

DRAKIÁDA - 2. B



V měsíci říjnu se v Bastionu proháněly děti, nad jejichž hlavami pyšně poletovali nejrůznější pestrobarevní draci. Počasí nám přálo a vítr foukal. Děti si užily krásný den ve škole.

Drakiádou třída zahajuje svůj další školní rok!



VŠEDNÍ DEN - 2. B



Nahlédnutí do našeho všedního dne ve škole...



VÝZVA 63 - ČTENÁŘSKÝ KLUB PRO ŽÁKY ZŠ

JEDEN Z ŘADY PROJEKTŮ REALIZOVANÝCH NA NAŠÍ ŠKOLE





SLOVÁCKO SRDCEM - 2. B



Žijeme na Slovácku a milujeme to tady. Třída 2. B objevovala kouzelná zákoutí našeho kraje - Slovácko, náš rodný kraj. Žáci pocítili dotyk Slovácka přímo u srdce.



ART CAMP

SPOLEČNÉ TVOŘENÍ NA BUDOVĚ HRADEBNÍ



Malujeme naši školu...



SPOLEČNÉ ČTENÍ - ŠKOLA NÁS BAVÍ SPOLEČNĚ



Žáci třetího ročníku dostali těžký úkol – představit druhákům svůj ČTENÁŘSKÝ DENÍK.

Žáci byli rozděleni do několika skupin. Každá z nich si pro ostatní připravila úryvek ze své oblíbené knihy, který jim přečetla. Po přečtení pohádky žáci druhých ročníků plnili různé úkoly vztahující se k pohádce. Už se moc těšíme na další společné čtení.

2. B, 3. B



BRUSLENÍ - 1. B, 2. A, 2. B



Již v měsíci říjnu si byli žáci zabruslit na ledové ploše v Uherském Hradišti. Jak je vidět na fotografiích, bruslení si velice užili.

Bruslení máme moc rádi!



HALLOWEEN - BUDOVA HRADEBNÍ



STRÁŽCE MAJÁKU - 3. C



V pátek 15. 11. jsme si ozvláštnili hodinu čtení a ponořili se do příběhu se zamyšlením. Žáci si vyzkoušeli strukturované drama – Strážce majáku. Provázela jsem žáky příběhem a oni plnili různé úkoly. Příběh začínal příchodem na pláž. Žáci si zkusili plavat v moři - malířská fólie. Každý se dostal do situace, ve které si musel zavolat na pomoc kamaráda. Pro některé to nebylo lehké, zvláště když kamarád mohl pomoc odmítnout. Ale zvládli jsme to všichni a nikdo se v moři neutopil.

Od moře jsme se přesunuli k majáku a dozvěděli jsme se, že jeho strážce byl velmi dobrosrdečný člověk. Ale to způsobilo, že kouzelný olej, kterým měl svítit na cestu lodím, rozdal lidem. Nemohl dál navigovat lodě v noci, a proto ztroskotaly. Každý den někdo prosil strážce majáku o vzácný olej pro různě důležité účely. Jednoho dne přišla stará paní a potřebovala kapičku oleje, aby rozsvítila svíčku na hrobě svého muže. Dalšího dne přišly děti poprosit o kapičku oleje, aby se jejich rodina mohla zahřát u ohně. Tyto situace si žáci vyzkoušeli v podobě dramatizace. Museli však odmítnout a vzácný olej nerozdat, aby maják mohl svítit dál na cestu lodím. Nebylo to vždy snadné.

V poslední části příběhu žáci psali dopisy pro nového strážce majáku. Snažili se mu dát rady, aby neudělal stejnou chybu jako jeho předchůdce. Často ho povzbuzovali v jeho nelehké a osamělé práci.

Strukturované drama žáky moc bavilo, hraní rolí někteří zvládli přímo na jedničku.

Mgr. Lenka Tarabusová, Bc. Kristina Lukášková



STRÁŽCE MAJÁKU - 3. C



CESTUJEME S DEVÁČKY PO SVĚTĚ - 2. A, 3. C



Dnešní den jsme se doslova proletěli kolem světa. Pozdravili jsme Ježíška v Betlémě, přivoněli si k vietnamské a mongolské kuchyni, zatančili si na italskou hudbu,...

Žáci z 9.A si pro nás připravili zajímavé povídání o zemích, ve kterých se narodili nebo žili část svého života. Procestovali jsme Angolu, Izrael, Vietnam, Mongolsko, Itálii a nakoukli i k našim sousedům na Slovensko. Akce se nám všem velmi líbila, odnesli jsme si spoustu zážitků a tipy na letní dovolenou.

Deváčkům děkujeme a přejeme krásné Vánoce!

Mgr. Lenka Tarabusová, Mgr. Kamila Medková, Bc. Kristina Lukášková, Hana Polášková



PODZIMNÍ BÁSNĚ 5. C

Podzim

Podzim už je sál lady,
vrány lelí přes náves.

Kluci v poli pouští draky,
za plotem šleka' pes.

Jeřabiny dozrávají
své plody nám dají ras.

Víte fouká na staništi
pod dny nám kvete vůs.

Šárka Kropáčová



PODZIM ^{šárka}

Na podzim na obloze,
začaly se ukazovat vrány,
za strništěm s maminkou,
trháme jeřabiny.

V silném větru na poli,
všechny draky pouštíme,
ty náš krásný podzime!

Podzim

Je tu podzim listů slouche
ve větru se dráček houpe
po strništi pobíhám
přítom listů počítám.

A pak sbírám jeřabiny
vrány lelí nad hlavou
kráčkají a přemýšlejí
kde pak asi přistanou?

Valouchová Klára 5.C

Podzim

Co utíká sviští

Právní spadají na slonutí listů.

Když se povstají draci,

užívají si velkou legraci.

Lozka jsem spadl do stonutí

do fám si tam nepadám přísti.

A ty vrány

létaly na větrných straně.

A plody jeřabiny

vypadají jako úrodné ruky.

Capruch vypustil

a vydal se vůd.

T. Zveřejněno

jeřáb Podzim šárka

Každá vrána ráno kráčí,
už se večer brzy smáčí.
jeřábina dá si hned,
quj je sladká jako med.

Vše sviští ze všech stran,
druzí létají sem a tam.

V kině dávají po staništi los,
leto už skončilo..... tak adios.



5.C.



PODZIMNÍ BÁSNĚ 5. C

Podzimní větrík

Vítr letí po strništi.
 myšky mu do toho píští
 Pomoz drakovi ze spáku vran
 protože když nepomůžeš
 potkají je jeřábiny
 z břicha vrány Růžolín



Větrík silně zafoukal
 vrány do stran zafoukal,
 dráček vylét k oblakům
 pozdrav dáti všem mrakům.

Dodnes na nás z hora houká
 A větrík příjemě fouká

Laura Dědková



Marceníkova
Rozálie

Podzim

Podzim otevírá svoje brány
 přiletěli černé vrány
 na obloze tmavé mraky
 děti rády pouští draky.



Vítr sviští přes strniště
 prázdné už jsou koupaliště,
 odkvetlé jsou jeřábiny
 z léta zbyly jen střepliny.

Násvatě Kateřiny

Dnes je svatě Kateřiny,
 a vrány s naší ulice,
 sobají nám jeřábiny,
 chutnají jim velice.

Na strništi vítr fouká,
 draci vzduchem létají,
 na to všechno hrabos houká,
 podzim všichni vítají.

Andriáš Procházka

Podzim Šimon Klát

Vidím velké strniště...
 Na něm malé mravčisko

Vrany sobou jeřábiny
 jsou do pro mě pohrabiny

Draci ledí, vítr, fouká
 podzim se k nám rychle vrací.

PODZIMNÍ BÁSNĚ 5. C

Podzim
Robert Kořínek (5.C)

Přilétají vrány,
navráží se brány.

Pestře sbarvení draci
vylétli výš než ptáci.

Vítr ohýbá jeřábiny,
mlha se vrací do krajiny.
Na polích slylo všude stmíště,
slytek básničky nechám na púště.



Barbora
5.C.

Toulavý Drak

Sedí vrána častě z rána,
kouká v Brázdě na Hlaváka,
vítr fouká, vítr duje,
copak to v něm poletuje?
Papírový Dráček,
Má barevný fráček



Letěl dráček Letěl,
Do Jeřábiny vletěl.
Už se těším na příště,
spadne mi do stmíště,
Oh totiž vůd Bloudí,
a tose pak chyba vloudí.

Podzim

Vítr si fouká tak krásně
děti si pouštějí draky
já si venku skládám básně
na stmíšti mezi mraky.

Už tu ale není
to naše ohniště
nebudeme moct dělat
tradiční táboriště,

ale to vůbec nevadí
gril to všechno nahradí
tak si tu nahlas hraj
podzim je vážně fajfil.

Vrány sesedávají na jeřábiny
v malinké skupince
podzim je fakt krásný
nejen v mé mystence.

Julie Klímová 5.C



PODZIMNÍ BÁSNĚ 5. C

Kaspřáková EMMA

PODZIM

Už se vrány slétají,
vítr běží po kraji.
Podzim stráská žluté listí,
kominíček komin čistí.

Děti se za stěm koukají,
jak se vrány slétají,
kterak stromy včr čistí, aby
země mohla spát.

Už je podzim, hnědá hlíha
lepí se nám na paty
a z modrého nebe zbylo,
jenom Havíček na šaty.

Draku, hledej mezi mraky
ještě kousek plátýnka,
ať si může modrou sukni
už také maminka.

PODZIM

Katinka Slámová

VÍTR FUKÁ, JEŘABINY ZRAJÍ, NA STRNIŠTI KLUCI,
NA VOJÁKY HRABÍ.

VRÁNY A PAPIROVÝ DRACÍ, NA PODZIM SE VĚDYČKY VRACÍ.

LISTÍ ŽLOUTNE, OPADÁVÁ, ZVÍRÁTKO SE ZACHUMLÁVÁ.
PŘIPRAVUJE PELÍŠEK, STEJNĚ JAK OULIŠEK.
TOTO ROČNÍ OBDOBÍ, DĚTEM RADOST PŮSOBÍ.

PODZIM

Vítr fouká po strništi
po obloze plují mrak
červínají se jirabiny
vrány letí do oblak.

Příšel podzim, fouká vítr
na oblohu letí drak
na strništi padá listí
vrány krákojí na poplach.

Kasíková 5.C

Podzim

Je tu podzim,
vítr fouká.
Vše je zlaté
stromy, louka.

Svíta pozdě
chladná jsou rána.
Vlaštovky odletí,
přiletí vrána.

Je babí léto
jeřabiny zrají.
Ptáci to vědí
a dobře se nají.

Děti jsou z podzimu
naděni taky.
Po strništi běží,
pouštějí draky.

Kamila Jančová





PODZIMNÍ BÁSNĚ 5. C

Podzim

Po strništi vítr fouká,
Draci letí k oblakům,
Vrána na to jenom kouká,
Přidává se ke drakům.

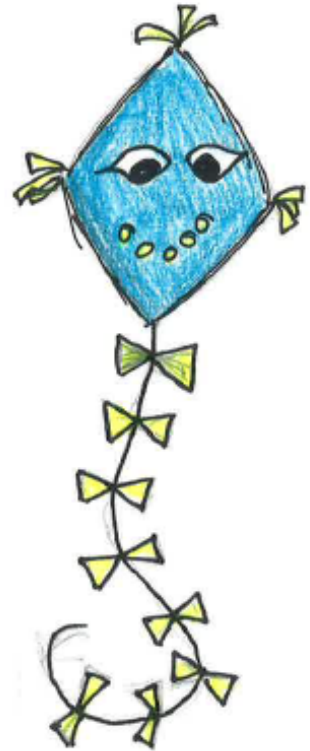
Na stromech se červenají,
kula foučké jeřábiny,
vzpomínáme jak v létě zrají,
sladké a voňavé maliny.

Malíř podzim vymaloval,
svou barevnou paletu,
příroda nám uspal,
a my sníme olétu.



Nikola Šáchová, 5. C

Eliška Marečková, 5. C



Záčátek Podzimu

Nad strništěm letí vrány
Zima přijde na chvílku

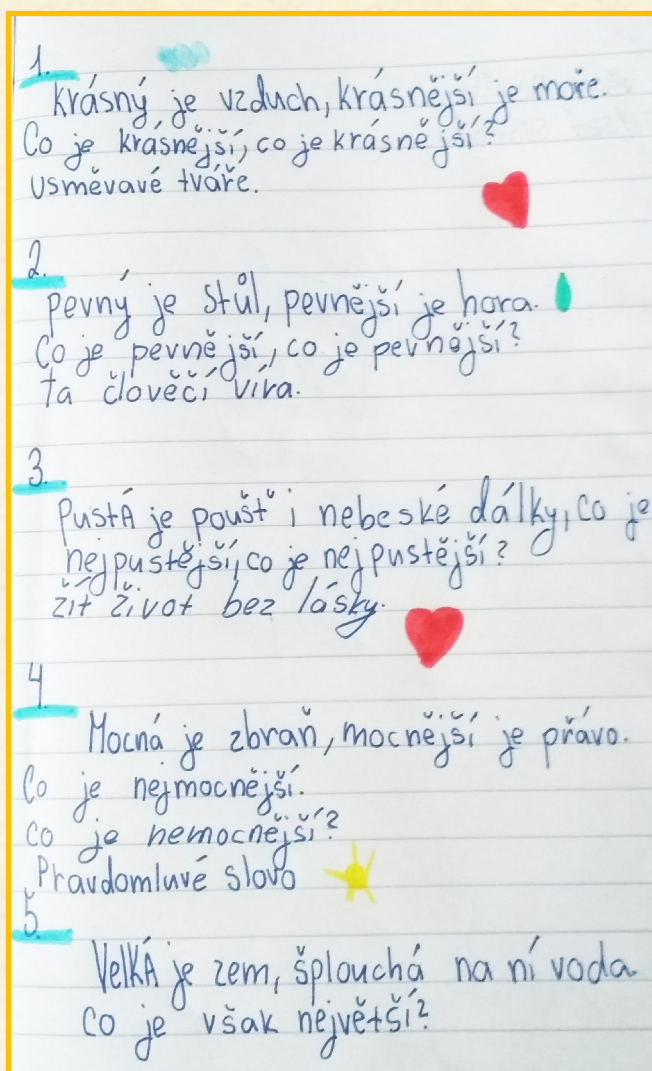
Jeřábiny září v dáli
Větrno je na dvorku

Draci letí nad horami
Vesele si zpívají

Konečně je v tuto dobu
Krásně roční období

Žáci třídy 6.A si připomněli Sametovou revoluci i v hudební výchově. Události minulé doby reflektovali ve své hudební tvorbě folklorní hudebníci a skladatelé - Jaroslav Hutka a Karel Kryl. Od Jaroslava Hutky jsme si vybrali píseň Náměšť, která u nás zlidověla a žáci ji mají i v učebnici. Nejdříve jsme si povídali o tom, jak se žilo před rokem 1989, jak se společnost změnila. Pak následovala rozprava nad textem písně. Společně jsme si pustili retro klip a několikrát si píseň zazpívali. Od Karla Kryla jsme si vybrali písně: Bratříčku, zavírej vrátka a Anděl.

Mgr. Lenka Tarabusová





VÁNOČNÍ CD TŘÍDY 6.A

Poslední hudební výchova v tomto roce se nesla na vlnách vánoční melodie. Žáci vytvářeli vlastní obal na vánoční CD a doplnili ho ilustrací a seznamem skladeb.

Tyto novinky jistě budou hitem letošních Vánoc!

Mgr. Lenka Tarabusová



BÁSNĚ NAŠICH ŽÁKŮ



Pepíku, Pepíku

Adéla Basovníková, 1. C

Pepíku, Pepíku,
kdepak's byl?
Já jsem byl na louce,
tam jsem byl.



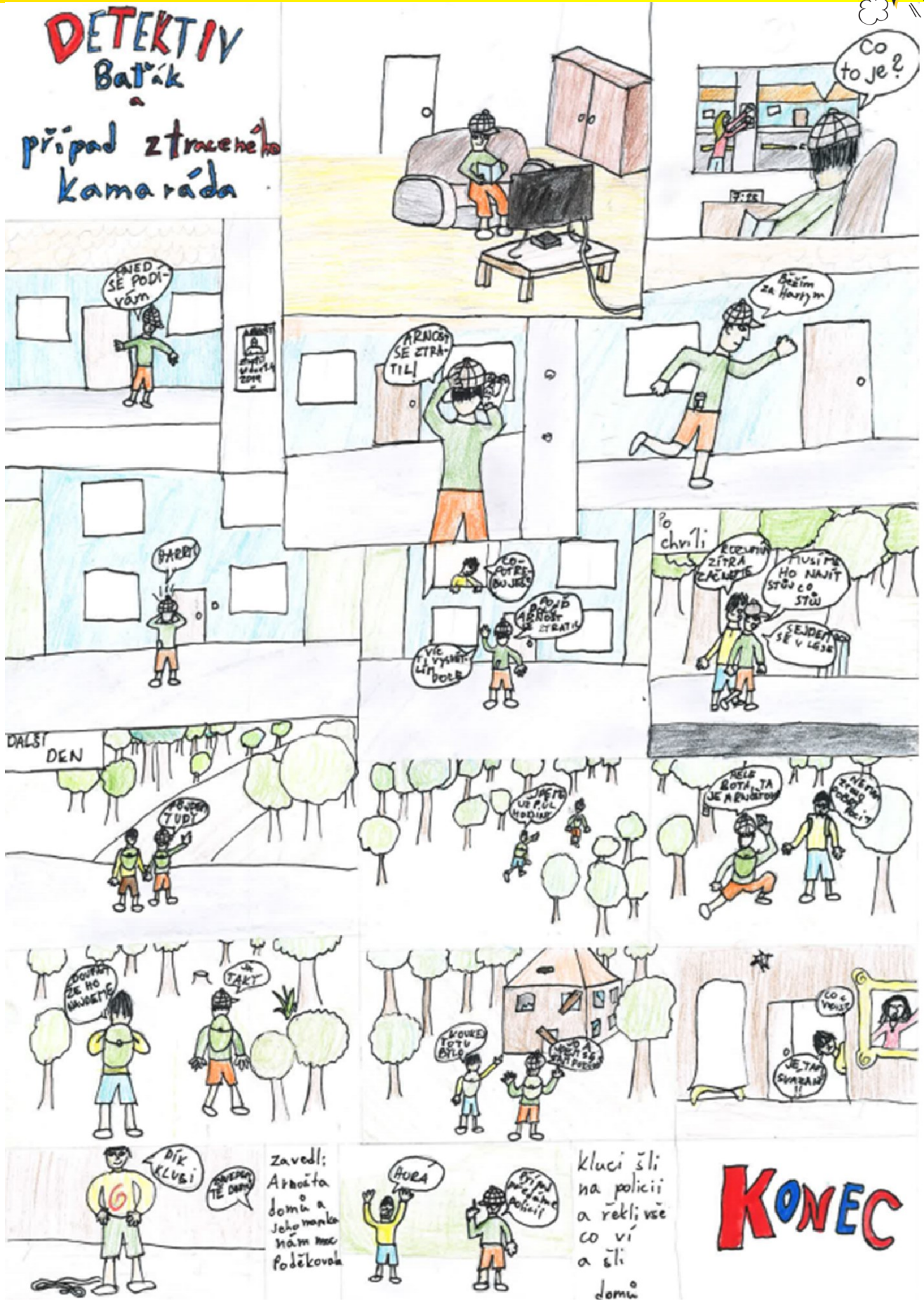
Byly tam kytičky,
létaly tam vosičky,
zpívali tam ptáčci
na větvích.





Láhady Kněžpole





TVORBA DOBRODRUŽNÝCH KOMIKSŮ ŽÁKŮ 7. TŘÍD



POPIS PRACOVNÍHO POSTUPU ZÁBAVNĚ



Vyrábíme originální tahák

Ty krásu! Venku je tak hezky a já se musím šprtat do češtiny. Zítra totiž píšeme otravnou čtvrtletku! Ne že bych gramatiku neovládala, ale jistota je jistota. A co je jistota? Dobře utajený tahák! Pomůcka, která není cizí žádnému žákovi. Mám jeden dobrý nápad a to je? NEVIDITELNÉ PÍSMO. Tento tahák si v klidu připravíme doma. Co je potřeba? Velmi málo. Malý papír, tužka, která píše, ale není vidět, jen když posvítíme speciálním světýlkem. Teď vyvstává otázka: Kam s ním? Tento problém „kam s ním“ řešil i Jan Neruda se slavníkem, bacha na to. Je to úplně jednoduché! Papír vložíme na lavici, aby šel vidět. Paní učitelku určitě nenapadne, že ten prázdný papír je můj tahák. Pokaždé, když se paní učitelka otočí, tak si pouze posvítíme, přečteme a opišeme. Až se otočí zpět, tužku vložíme do pouzdra a ta se v něm ztratí mezi ostatními tužkami. Paní učitelka nebude vědět, o co GO, je to velmi EASY! Tak tohle je můj malý originální podvod.



Charlotte Bogorová 7. C

Svačina pro Kamenožrouta

Nejprve si musíme připravit hodně kamení a nějaké koření na dochucení. Vezmeme si velký hrnc a dáme do něj kamení. Necháme vařit asi půl hodiny, aby kameny byly dost rozeřáté a měkké. Pak přisypeme různé koření a bylinky a vaříme přibližně dvě hodiny. Když jsou kameny dostatečně uvařené, tak je vytáhneme z hrnce a necháme zchladnout. Mezitím si připravíme vodu, kameny, máslo a zeleninu. Nalijeme si vodu do hrnce a postupně přidáváme kameny do rozvařené vody s máslem. Vaříme přibližně hodinu a nakonec přidáme zeleninu, aby měla omáčka ještě lepší chuť. Po vychlazení kamenů si vezmeme talíř a dáme na něj opražené kameny a úplně nahoru dáme ještě horkou kamenou omáčku. A aby to byla úplná svačina pro Kamenožrouta, tak si uděláme nějakou dobrou šťávu z kamení. Vezmeme si sklenici a nalijeme do ní vodu, do které přidáme opět kameny a zamícháme. Na ozdobu přidáme ovoce. A můžeme servírovat Kamenožroutovi.



Zuzana Šuranská 7. C

VZNIK KNÍŽKY HOROROVÉ POVÍDKY ŽÁKŮ 9. A



Tak je to tady! Letošní 9. A má svou vlastní knížku, která se skládá z hororových povídek od jednotlivých žáků. Ti si dali na svých povídkách opravdu záležet, a proto vznikla tato ucelená sbírka. Překládám vám úvodní slovo této sbírky.

Tato knížka by nikdy nevznikla nebýt zakladatele hororových příběhů Edgara Allana Poea, jehož povídka Černý kocour nás inspirovala natolik, že jsme se s žáky 9. A domluvili na sepsání vlastních hororových povídek.

Každá povídka je skvělá. Každá povídka má jiné poselství. Z každé povídky si pro sebe odneseme něco jiného. Všichni autoři povídek můžou být na sebe pyšní, že se dokázali jako kolektiv semknout a napsat originální povídky, které budou žít věčně (i když třeba jen v naší knihovničce na ZŠ UNESCO).

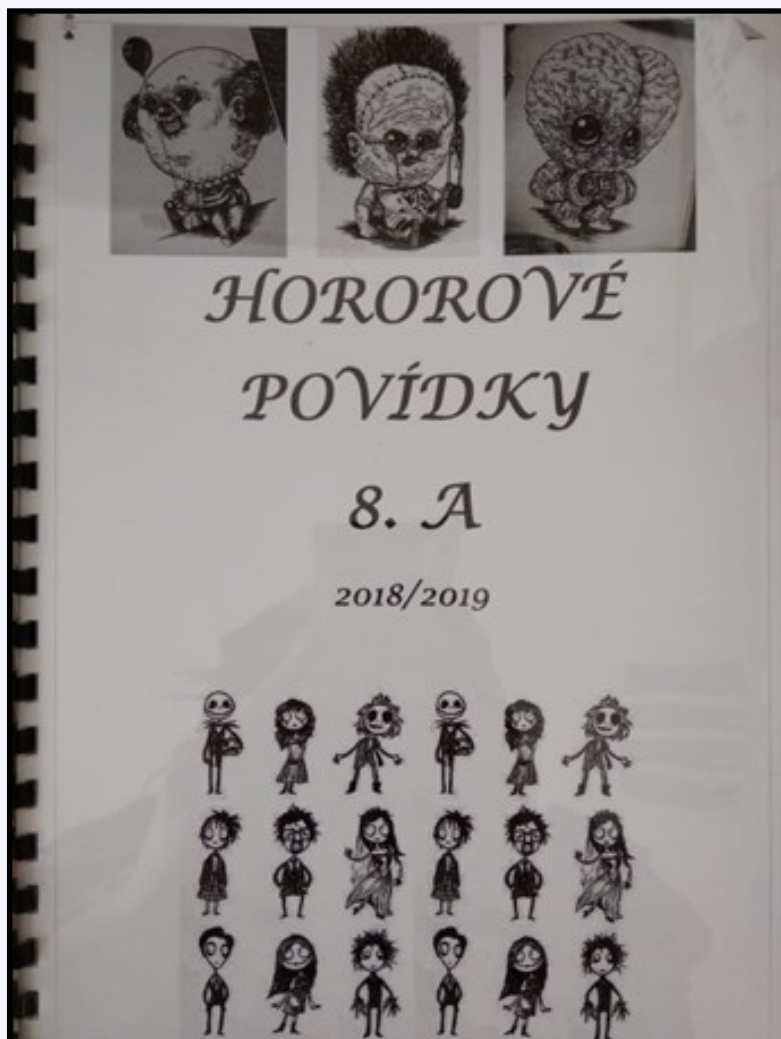
Nezáleží na tom, jestli máš z češtiny jedničku, nebo čtyřku, hlavní je to, co skrz svou povídku můžeš předat ostatním. A fantazii se meze nekladou! A já jsem za to na všechny tyto žáky moc pyšná!

A teď už na úvod citát od Stephen Kinga:

„Monstra jsou skutečná a duchové také. Žijí uvnitř nás a někdy vyhrávají.“

Tyto povídky žáci předčítali na Halloween svým mladším spolužákům na prvním stupni.

Mgr. Petra Koudelníčková





NEVINNÁ VRAŽDA

Jednou, když jsem seděla u potoka a přemýšlela o životě, seděl kousek ode mě nějaký cizí muž. Byl už od pohledu nesympatický. Pořád se na mě díval, až mi to bylo nepříjemné. Díval se na mě do takové míry, že jsem se rozhodla odejít. Šel však za mnou, a tak jsem začala utíkat, on zrychloval, skoro by mě chytil, jenže spadl na zem, a já nevěděla proč. Nějak mě to netrápilo a utíkala jsem dál. Říkala jsem si, že mi chtěl přece jen něco udělat, a tak jsem neměla důvod mu pomáhat.

Druhý den jsem vyrazila na to samé místo, sedla jsem si a zase přemýšlela. Opět přišel. Dostala jsem strach. Co ode mě chce? Snažila jsem se na něj nedívat, ale musela jsem. Na rukou měl vyřezané moje jméno. Nechápala jsem, jak na něj přišel a odkud mě zná. Nikdy předtím jsem ho neviděla, nebyl mi ani povědomý. Přišel ke mně a já začala panikařit. Začala jsem křičet. Věděla jsem, že nejspíš přijde, ale nevěděla jsem proč. Měla jsem na kabátě zapínací špendlík, který byl otevřený. Ten muž mě začal objímat a já mu špendlík píchla do oka. Začalo mu krváčet a řval bolestí. Křičel i na mě, ale já ho neposlouchala. Oko mu nakonec vyletělo ven. Měla jsem připravenou sekeru v houští pro případ nouze. Vrazila jsem mu ji do zad, pomalu se chvátil k zemi. Okolo byla velká kaluž krve, úplně vykrvácel.

Nevěděla jsem, kam tělo schovat. Tak jsem ho zabalila do pytle a zatáhla za opuštěnou vesnici, která byla vyhořelá. Uřezala jsem prsty, uši a přeřezala jeho tělo na půl. Polila jsem části těla benzínem a snažila se zapálit. Nehořel. Nevěděla jsem proč. Foukal, tak silný vítr, že nechytl. Až tak silný, že odněkud přiletěl papír s jeho fotkou a jménem. Byl to můj biologický otec a v bundě promočené benzínem byla spousta mých fotek od malička až po současnost. Chtěl se jen seznámit a já ho zabila. Už to skončilo, nemohla jsem se s tím smířit. Polila jsem se benzínem, lehla vedle něj, držela jeho ruku. Objala jsem ho a škrtila sirkou. Jiskra vyletěla na první pokus a já jsem se svým otcem, kterého jsem hledala 13 let, shořela až do posledního prachu popele, který rozfoukal vítr do neznáma.

Zuzana Juříčková





ČERNÁ MATKA

Už si ani nepamatuji, co to bylo za den, ale už od chvíle, kdy jsem vstala z postele, tak jsem měla pocit, že tenhle den není jako žádný jiný. Bylo pod mrakem a slyšela jsem to, jak kapky deště dopadají na mé okno a jak si moje šestiletá dcera hází balónem o zeď. Po nějaké chvíli, když už jsem ji neslyšela házet si s balónem, tak jsem se jí šla zeptat, jestli nemá hlad. Když jsem však otevřela dveře jejího pokoje, hýbala se a vlnila, jako by jí procházel elektrický proud. Když jsem se jí zeptala, co se děje, jen mi v klidu odpověděla, že si jen tady s NÍ tančí. Podivila jsem se, co mi zrovna řekla. Že s NÍ tančí. Ale myslela jsem si, že si jen vymyslela nějakou kamarádku, protože se nikdy moc s nikým nebavila a spíše se ostatních dětí stranila. Tak jsem se jí zeptala, jak se jmenuje ta, se kterou tančí. Ona jako by věděla, že se na to zeptám, a než jsem to stačila doříct, už mi odpověděla, že se jmenuje Černá matka. Zůstala jsem nehybně stát a po chvíli jsem se jí znovu na něco zeptala a tentokrát to bylo, proč se jmenuje zrovna černá matka? Konečně se už přestala hýbat a vlnit a začala mi vysvětlovat, že černá je jako její srdce a matka jako to, co byla dřív.

Že když tady ještě žila, jako ten dnešní den, její syn, který měl zrovna oslavovat šesté narozeniny, spadl ze schodů v tomhle domě a ona jen poslouchala, jak brečí a volá na ni, ale jí to bylo jedno. Že prý ho ani nechtěla a vychovávala ho jen z povinnosti a ne z lásky. Ale po hodině jeho neustálého pláče za ním přišla a vší silou, co měla, ho chytila za krk a jen pozorovala, jak se snaží nadechnout, ale neměl šanci. Potom nechala jeho bezvládné tělo ležet na zemi a pro jistotu, aby věděla, že je určitě mrtvý, mu vrátila nůž přímo do srdce, ale něco v ní se v ten okamžik zlomilo. Nesnesla tíhu vlastní duše, a tak mu vytáhla nůž ze srdce a odřízla si hrdlo.

Byla jsem na ni v tu chvíli tak naštvaná, nevím proč, ale prostě mi vadilo, co vykládala. Pořád jsem měla v hlavě to, že si to jen vymýšlí, ale proč by to říkala tak v klidu a plynule? Tak jsem jí řekla, ať maže dolů do kuchyně, že ji tady v pokoji ještě uklidím, ale když šla dolů po schodech, slyšela jsem ránu. Spadla ze schodů. Chtěla jsem se za ní rozběhnout, když jsem uslyšela její pláč, ale dveře jejího pokoje se zavřely a zamkly, i když tam nebyl žádný klíč. Pár sekund na to jsem začala slyšet nějaký ženský hlas, který mi dokola říkal: „Nech ji tam být, nech ji tam ležet a brečet!“ Nevím, proč jsem ten hlas poslechla, ale jen jsem si sedla na její postel a poslouchala, jak tam dole brečí. Po chvíli už jsem to nezvládala, kopla jsem do dveří, které se vzápětí rozletěly, a s nožem, který se mi naráz objevil v ruce, jsem jí ho zabodla do srdce. Cítila jsem se tak volně, že jsem se začala smát, a potom jsem si uvědomila, že ta černá matka jsem já. Bylo už pozdě zavolat pomoc, její srdce už ani netlouklo. Pořád jsem si v hlavě říkala, že to já jsem černá matka, to já jsem ta hrůza, co ji zabila, a teď musím i sebe. Po tomhle okamžiku si už nic nepamatuji, už ani nepatřím mezi smrtelníky a to jen kvůli tomu, že jsem se zachovala jako ona - Černá matka.

Julie Nečasová





Kouzlo přírody

Julie Nečasová 9. A

V lese si v poklidu žili

skřítkové a víly.

V korunách stromů všichni tancovali a zpívali,

jak moc se navzájem milovali.

V přírodě se spolu učili,

jak rozeznávat kytky a byliny.

Ach, to kouzlo přírody,

kéž bychom tací byli i my.

Ochránce lesa

Viktorie Šimoníková 9. A

Tichá píseň se dlouze nese,

stín lovce se zde prohání.

Noc vládne teď v tomto lese,

nikdy už nepřijde svítání.

Měsíc a hvězdy jasně září,

radost se zrcadlí v lovcově tváři.

Do kopce stoupá, na údolí shlíží.

Utíkej, vlk se blíží...



Přetvářka

Adriana Michaela Drábková 9. A

Zvenku smích, zevnitř pláč,

zvenku klidás, zevnitř rváč.

City pod temnou rouškou skrývá,

nemám se ptát, prý to tak bývá.

Říká se: „Co na srdci, to na jazyku!“

Tohle už však dávno není ve zvyku...

Plynutí času

Natálie Bobáčíková 9. A

Koukám přímo vpřed, rovně do dálky.

Nejsou tam žádné krvavé války.

I když nejsem dospělá, něco jsem si prožila.

Moje duše dlouhou dobu trpěla,

depresím, slzám a smutku patřila.

Nechci, aby to zažili jiní,

tak hledám vhodnou chvíli,

abych mohla pomáhat.

Už nikdy nechci zaváhat.

To, co chci, je inspirovat,

než přestanu existovat.

Stáli naproti sobě, pohledy mění.

V dnešní době si málo věří.

Srdcem zlomení.

Snaží se spravit, co už nikdy neopraví.



Záchrana netopýrů

Dne 2.1.2020 okolo 20:30 zazvonil na městské policii telefon, kde oznamovatel řekl, že něco píská v okapové trubce, a že si není jistý, co to je, jestli myši nebo nějaký jiný živočich. Strážníci vyjeli na místo, aby zjistili, o jaké zvíře se jedná. Jakmile přijeli na místo, čekal na ně oznamovatel. Sešli dolů do sklepa, aby zjistili situaci. Použili staré triko a spustili ho do trubky montážním otvorem. Překvapilo nás, že se začali chytat netopýři večerní. Nejdřív se zdálo, že tam bude jeden nebo dva, ale vytáhli jich patnáct. Už chtěli odejít, ale uslyšeli ještě nějaké potiché škrábání, tak to zkusili ještě jednou. Vytáhli opravdu ještě jednoho. Přidali ho k ostatním do kyblíku a odvezli do záchrané stanice v Buchlovicích, protože je nemohli vypustit v zimě. Oznamovatelem byl můj táta a já jsem tam taky a jsem rád, že se podařilo zachránit všechny uvízlé netopýry.



BULVÁRNÍ PLÁTEK OSMÝCH TŘÍD



Vytváření článků do novin a časopisů je pro žáky velmi zajímavá a zábavná činnost, která jim může přinést mnoho zkušeností a dovedností. Žáci osmých tříd se změnilí na bulvární novináře pídící se po senzácích ve Starých řeckých bájích a pověstech od Eduarda Petišky. Článek musel být založen na pravdivé informaci, kterou si žáci z vybrané báje zapamatovali. Dále už pracovali pouze a jenom se svojí fantazií. Myslíím, že se jim práce opravdu povedly. Některé dokonce ostatní velmi pobavily.

Mgr. Jitka Bajaja Elisová



BULVÁRNÍ PLÁTEK OSMÝCH TŘÍD




OLYMPSKÝ VĚŠTEC

VELKÁ KRADEŽ NA Olympu!

Jistý ti toh' jménem Prométheus byl přistižen při krádeži ohně na samém Olympu! Jeho obhajoba zní: "Chtěl jsem jen vrátit oheň lidem, nemohl jsem se dvíat na to jak trpí." Zda tihle obhajoba přijme samotný Zeus je stále otázkou. Jaký dostane trest? Každopádně co si o jeho činu myslí lidé?

ZLODĚJ NEBO HRDINA?

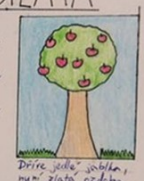
- **Redakce:** Za jaký účelem jste se rozhodl pro tento čin?
- **Prométheus:** Jak už jsem dříve uvedl bylo to pro mě lidi.
- **Redakce:** To opravdu zní jako hrdinský čin, ale určitě Vás stihne nějaký trest na to jste předem nemyslel?
- **Prométheus:** Jistě, nečekal jsem že by se mně čin oheň bez trestu, ale rozhodně budu nadšit trpět jen já než, aby kvůli mně trpělo celé lidstvo.
- **Redakce:** To od Vás bylo opravdu slechetství. Děkuji Vám za Vaš čas a doufám, že Vám vše dobře dopadne.
- **Prométheus:** Děkuji Vám, huslebovo



OLYMPSKÝ VĚŠTEC

NEŠTĚSTÍ NEBO ZASLOUŽENÁ ODPLATA

Chamtivý Midas se rozhod, že bude nejbohatší ze všech. Vypadá to, že se spojil se silami nejtemnějšími a získal tu vlastnost, že vše čeho se dotkne, bude ze zlata. Celý dům, všechno oblečení, každý chlup, zahrada a dokonce i jeho manželka. Ta je nyní opečorána nejlepšími doktory, lékaři i čaroději.



Prře, jello, sabela, nje zlatu ocedba.



NEVKUSNÉ

Zářit jako jasné slunce není in. Je neuvěřitelné, že Midas dokáže vyjít ven od hl po paty ve zlatém. Kdo kdy viděl zlaté euby? Nikdo by nečekal, že zrovna Midas vyzrát tak nevkusně.

NAVĚDY ZLATÝZ!

Není jisté, jestli proti tomuhle zlatém šílenství existuje lék. Tohle prokletí může trvat až do Midasovi smrti. V tom případě bychom měli doufat v to, že Midas není nesmrtelný.

!!BUDE ROEVODE!

MIBOBY DABELE

VZKAZY ROMEOVI A JULII OD ŽÁKŮ 9. A



Opět se ukázalo, že žáci 9. A jsou kreativní!

V hodině literární výchovy jsme probírali významného anglického spisovatele Williama Shakespeara a pozastavili jsme se především u jeho příběhu lásky o Romeovi a Julii. Ačkoliv mezi nimi vzniklo silné pouto, nemohli spolu žít šťastný život a museli pro svou lásku obětovat vlastní život. Žáci 9. A napsali těmto dvěma mladým lidem vzkazy, které bychom klidně mohli odeslat do 16. století :) Zhodnoťte sami!

Mgr. Petra Koudelníčková

Milý Romeo,
čekala, že jsi se zabil, protože Julie nebyla
dopřavdy mrtvá. Byla jenom v bezvědomí.
Ani jste nemuseli oba umřít, stačilo by-
možná jít za rodiči, říct jim to a pokud
by vám nevyhověli, tak jste měli utéct
a vzít se někde jině a založit
rodinu jině a žít spolu. Čekala,
že to muselo takhle skončit.
Samuel

Milí
rodiče Julie
Tak jako matka sygřice
chrání své novorozené koťe,
vy chráníte svou dceru Julii.
Přejte jí jen to nejlepší, ale
ne jen z pohledu blahobytu.
Ale láska neprochází měsícem
se zlatáky. Láskou cítí
člověk v srdci..
...Toho by se měli lidé
dřít...



Milá Julio,
možná tomu nevěřím, ale chápu tě.
Mítvala jsi někoho jiného a
obdivuji tvou odvahu, že si jsi
se nepřítelů rodičů a poslechla
své srdce. Teď si však chápu i tvé
rodiče. Mysleli to dobře, ale to si
tě mohli nechat doma, říct! Raději
si představit, že by mi rodiče
mohli říct si někoho, koho mám
lubit. Rozumím tvému rozhodnutí
a takí vaší lásce, udělala
bych asi to samé. Ale spousta lidí
ne může být spolu...
Viktorie

MILÁ JULIE,
NEODKÁŽI SI PŘEDSTAVIT, JAKÉ
BY TO BYLO, KDYBY JSME BYLI
SPOLU. ALE VÍM, JAKÉ BY TO BYLO,
KDYŽ SPOLU NEBUDEME. BYLO BY
TO SMUTNÉ A OSAMOCENÉ OBDOBÍ.
ALE KDYBY JSME PŘECE BYLI
SPOLU, BYLO BY NÁM DOBRĚ.
BYLI BYCHOM ŠTĚSTNÍ AŽ DO
SMRTI, A NIKDY BYCHOM SE
NENUDILI. TAK DOUFÁM ŽE NÁM
TO VYDĚ.

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ



ANETA SOMROVÁ OCENĚNA JIŘÍM ŽÁČKEM A JANEM CIMICKÝM

Literární soutěž Spěchej pomalu organizovaná SOŠ Luhačovice má mnohaletou tradici a profesionální porotu vedenou známými literáty Janem Cimickým a Jiřím Žáčkem. Je určena pro žáky 8. a 9. ročníku. V letošním roce bylo do soutěže zasláno 117 prací z 25 základních škol. Tématem pro tento rok byl hororový, dobrodružný, fantasy příběh. Porotu zaujala práce Anety Somrové z 8. A s názvem Experiment. Aneta tak převzala z rukou Jana Cimického zvláštní ocenění. Anetě moc gratulujeme a jsme na její ocenění právem pyšní.

Mgr. Jitka Bajaja Elisová



ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ



EXPERIMENT

Aneta Somrová, 8. A

Stojím pod světlem a vnímám tu záři, teplo. Zavedl mě sem instinkt. Nikdy jsem na tomto místě nebyla, avšak tuším, že zde nejsem naposled.

Celý můj prozatímní život byl do této chvíle jen sled obrazů a zážitků, jež jsem pozorovala jako divák přes bublinu. Vidím do životů ostatních lidí. Nejsou to mí přátelé ani rodina, za kterou se považují. Pro mě jsou to to jen ti další. Nejspíš si teď o mě myslíte všechno možné, ale já si za ty roky už zvykla. Nepamatuju si svou minulost a nežiji ani přítomností.

Učitel v hodině usrkává kávu. Slyším, jak ji polyká. Rozčiluje mě to. Už to v sobě nedokážu dál dusit. Mám opět jeden ze svých záchvatů, při kterých mě psycholožka odvádí na chodbu a ptá se na ty známé otázky, které znám nazpaměť. Dneska to bylo po dlouhé době. Někdy, tedy vlastně skoro pořád, si připadám jako z jiné planety. Poslední dobou je ten pocit ještě zesílený, jako bych tu vůbec neměla být.

Už je to rok, co se mi to děje. Ukazatele, že sem vážně nepatřím. Chci, aby to skončilo, ať to přestane. Nechci taková být.

Přeju si cítit, co cítí všichni okolo. Všechno ve mně se přičíí tomuto místu, tomuto životu. Co se mnou je? Po tvářích mi stékají slzy, potím se. Nevidím, neslyším.

Probouzím se pod velkým tlakem, který způsobuje ostré světlo zařezávající se do mé kůže. Každíčká část mého těla chce utéct, roztrhnout se na kousky. Bolí to! Ležím připoutaná k nemocničnímu lůžku. Všímám si trubiček vedoucích z mých končetin k obrovskému akváriu s průhlednou tekutinou. Vyba-vují se mi i ostatní předměty v místnosti. Dokážu je pojmenovat. Postel se zdá důvěrně známá. Teku-tina vsakující se do mé kůže zprvu vyvolává pocit štěstí a zanedlouho přichází tupá, palčivá bolest na zátylku. V tento den přijdu na podstatu mého života.

Vstávám, odtrhávám trubičky a tekutina stříká po celé místnosti. Všechno je zpomalené, klidné. Ale-spoň jednou za svou existenci se cítím vyrovnaná, odhodlaná zjistit, proč to všechno takto je. Jdu dlouhou chodbou. Na dveřích visí cedulky s názvy místností a já se rozhodla vejít do té, kterou nazývají dokumentární.

Prohrabávám se složkami a hledám své jméno. Třesou se mi ruce, neboť jsem ji objevila. Stojí tam, že výzkum začal mým sedmým rokem. Pokusy zahájeny jedenáctými narozeninami v den 11. 5. 2010. Nejdříve aplikovány léky a později přechod na obstříky a posléze vnitřní užívání nově vyvinuté plazmatické látky podporující odumřelé smysly.

Nechápu to. Jak jim mohlo něco takového projít a proč jim v tom rodiče nezabránili? Nazývají mě objektem a vychovávají experimentálně, jako by můj život nehrál žádnou roli. Můj život, jenž mi ukradli. Zajímalo by mě, kolika dalším dětem to udělali bez pocitu, že je to absolutně špatně. Jsme lidé a chceme tak i žít. Bosá vbíhám na chodbu. Už si všimli, že chybím ve své místnosti. Ležím zase pod tím světlem, kterému se poddávám.

Dneska je den, jako každý jiný, ze včerejška si nic nepamatuju a nijak zvlášť mě to netrápí.

Smyslem interaktivní soutěže *Rozpočti si to!* je rozvinout finanční gramotnost účastníků – žáků základních škol, jejich rodičů a učitelů, a to zejména v tématu domácího hospodaření.

Soutěž je postavena na hře, která běží ve webové aplikaci *Rozpočti si to!*, která týmy provází zábavnou soutěžní hrou. Smyslem hry je seznámit účastníky s principem domácího hospodaření (rodinného rozpočtu), ukázat jim, co všechno si musí jedna domácnost obstarat, kolik co stojí. Prožijí s ní kus života a budou muset udělat mnoho rozhodnutí.

Hra má 3 kola, během kterých týmy plní jednotlivé úkoly týkající se života rodiny, resp. domácnosti.

Cílem hry je vyzkoušet si, jaké to je spravovat rodinný rozpočet a zároveň řešit každodenní výzvy, které nás potkávají i v reálném životě.

Soutěž dále rozvíjí schopnost učit se a pracovat s informacemi, je zde důležitá týmová spolupráce a tvořivost jednotlivých týmů.

V soutěžní verzi navíc sbíráte tzv. CHECHTÁKY, které vás mohou dostat do velkého finále, které se bude konat v Praze. Nejlepší týmy z online části (s největším množstvím chechtáků) postoupí do velkého celostátního finále, které je realizováno vždy na jaře po uzavření on-line části. Během finále mají týmy za úkol představit porotě a ostatním účastníkům co nejzajímavějším způsobem svou herní domácnost a sdělit jim 3 nejdůležitější poznatky, které si odnáší ze soutěže.

V hodinách finanční gramotnosti jsme sestavili 17 týmů po čtyřech žácích, kteří se plně a odhodlaně vrhli do plnění jednotlivých úkolů a to nejen ve škole, ale i ve svém volném čase. Úkoly plní s odhodláním a plným nasazením.

DRŽTE NÁM PĚSTI!!!!!!!!!!



JULIETTE ISMAIL Z TÖNISVORSTU V HODINÁCH NĚMČINY



První týden v říjnu k nám zavítala milá návštěva v podobě sympatické Jenine Juliette Ismail z Micheal-Ende Gymnasia z německého města Tönisvorst. Žáci velmi ocenili možnost komunikovat s rodilým mluvčím a ověřili si své schopnosti dorozumět se. Juliette žákům zodpověděla otázky týkající se jejího osobního života, pomohla jim s tvorbou projektů na téma *Mode* a aktivně se podílela na rozvoji komunikativních dovedností v němčině. Snažila se žákům jazyk zprostředkovat zábavnou formou a její zapojení do hodin němčiny zvýšilo chuť se tomuto cizímu jazyku učit a aktivně ho přímo použít. Ve čtvrtek se pak žáci s Juliette museli rozloučit. Připravili si pro ni jako překvapení malý dárek a zároveň pro ni uspořádali *Auf Wiedersehen Party*, kterou si společně s ní velmi užili.

Mgr. Jitka Bajaja Elisová



EXKURZE DO TEREZÍNA A LIDIC

očíma žáků 9. tříd



Ve dnech 31. 10. – 1. 11. 2019 měli možnost žáci devátých tříd navštívit místa, která na období 2. světové války velmi dobře pamatují.

Navštívili jsme město Terezín a také vesnici, která nese název Lidice. Obě dvě tyto historicky známé oblasti nesou na bedrech nám všem známou, avšak velmi krutou a pochmurnou minulost.

A i přesto, že je nám v současné době dopřáno žít v zemi svobodného slova, je velmi důležité na tyto nelehké časy nezapomínat. Díky této exkurzi jsme si směli vše z blízka prohlédnout a vžít se do atmosféry těchto míst.

Měli jsme tady možnost navštívit památky města Terezín a poštěstilo se nám setkat se s pamětnicí paní Bohumilou Havránkovou. Beseda s touto elegantní dámou, jako je paní Havránková, mě neskutečně obohatila. Její výklad byl opravdu velmi osobní a myslím, že můžu s klidem v srdci říct, že se dotkl každého z nás.

Děkuji panu učiteli Petru Kočířovi a panu řediteli Janu Vorbovi, že tuto exkurzi uspořádali a že jsem se jí mohla účastnit.

Adriana Michaela Drábková, 9.A

Dne 31. 10. se uskutečnila dvoudenní exkurze do Terezína a Lidic. Od školy jsme vyjžděli v pět hodin ráno a cesta trvala asi 4 hodiny.

Terezín je pevnostní město a je to na první pohled poznat, celé město je obeháno vysokými hradbami. Terezín kdysi sloužil jako židovské ghetto. Shodou okolností jsme byli ubytováni v bývalých Magdeburských kasárnách, které nyní slouží jako ubytovna. Po příjezdu jsme měli oběd a chvíli volna, po kterém následovala úvodní přednáška, kde jsme se dozvěděli něco o historii města. Například, že Terezín byl založen Josefem II., který ho pojmenoval na počest své matky císařovny Marie Terezie.

Poté jsme s průvodcem šli na prohlídku města. Navštívili jsme místa, kde byli ubytováni Židé, tajnou modlitebnu, kterou si zřídili, ale i kolumbárium, krematorium, museum s malbami židovských dětí a židovský hřbitov. Po prohlídce jsme se vrátili na ubytovnu, kde následovala večeře a promítání filmu Poslední motýl.

Ráno jsme po snídani zamířili do Malé pevnosti, která se nachází asi kilometr od Terezína, kde jsme opět měli prohlídku s průvodcem. Prošli jsme si místa, kde spali nejen židovští, ale i političtí či ruští vězni. Také jsme viděli umývárnu, nemocnici, šibenici, samotky, prošli jsme si i podzemní chodby a před odchodem jsme ještě zapálili svíčky a položili věnec.

Po návratu zpět na ubytovnu jsme měli ještě besedu s pamětnicí paní Bohumilou Havránkovou, která nám vyprávěla o svém dětství a o pobytu v Terezíně.

Celá exkurze byla velmi poučná a jsem ráda, že jsem tato místa mohla navštívit. Nikdy bychom neměli zapomenout na to, co se stalo, a měli bychom si tyto události připomínat a učit se o nich, aby se už nikdy nic takového neopakovalo.

Viktorie Šimoníková, 9.A

EXKURZE DO TEREZÍNA A LIDIC

očima žáků 9. tříd





Žít navěky

Ráda bych připomněla jednoho z našich letců padlých za druhé světové války, který bojoval a položil život za naši vlast a shodou okolností se to dotýká i mojí rodiny. Ráda bych přiblížila základní rysy jeho osudu a uctila tak i jeho památku. O kom že to chci psát?



Tomáš Motyčka z Nedakoníc patří mezi 451 hrdinů národního boje za svobodu v našem okrese, kteří zahynuli během 2. světové války. Narodil se 8. července 1915, povoláním zámečnický a zemřel 15. října 1944 u Diviak na Slovensku.

Základní fakta o jeho činech:

- 12. června 1939 uprchl do Polska, kde se účastnil bojů proti Němcům, po pádu Polska se dostal do Ruska, odkud se hlásil do tvořícího se československého vojska v Anglii
- 10. července 1940 byla založena první československá peruť na půdě Anglie v rámci Royal Air Force (RAF), nesoucí číslo 310, 11. 11. 1940 do ní vstoupil v hodnosti četaře i Tomáš Motyčka
- 10. 12. 1943 byl převelen k 312. stíhací peruti, kde se dozvěděl o formování československé letecké jednotky na východní frontě

V polovině února 1944 opustili pod velením škpt. Františka Fajtla Anglii, aby se dostali velkou oklikou až do Moskvy, kde k 3. 5. 1944 byla ustanovena 128. československá stíhací peruť, která byla přetransformována v červnu 1944 na 1. československý samostatný stíhací letecký pluk tvořený 22 ks stíhacích letadel Lavoškin La- 5 FN. Výcvik skupiny škpt. Fajtla probíhal velmi rychle a bez problémů, šlo o zkušené piloty s mnoha operačními lety a stovkami nalétaných hodin

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ



- V červenci roku 1944 byli zařazeni do bojů na východní frontě. Z letiště Krosno v Polsku blízko Dukelského průsmyku se připojili k Československému armádnímu sboru a Sovětské armádě.
- V srpnu roku 1944 vypuklo Slovenské národní povstání a odpor nacistického wehrmachtu proti statečným partyzánům a vojákům se stupňoval. Na pomoc SNP byl vyslán stíhací pluk, kdy 15. 9. 1944 přistál na letišti Tri Duby čtyřčlenný roj pod velením špt Fajtla. Oficiálním datem se však stalo 17. září, kdy se na polním letišti Zolná u Zvolena soustředilo 21 stíhaček, které se ihned zapojily do boje.

15. 10. 1944 Tomáš Motyčka zahynul v troskách svého letounu při útoku na německou autokolonu, kde ho Němci pochovali nedaleko trosk jeho letadla. Později mu občané Divak vystrojili důstojný pohřeb a pochovali ho jako neznámého hrdinu.

Po osvobození byly jeho pozůstatky vyzvednuty a převezeny do rodné obce Nedakonice a s poctami, jaké přísluší hrdinům boje za svobodu, byly uloženy na hřbitově v rodinné hrobce.

Jeho kamarádi, kteří s ním létávali u stíhací 312. perutě RAF, o něm tvrdili, že byl upřímný, kamarádský a velmi často byl ostatním příkladem a to například, když se jako první dobrovolně přihlásil na východní frontu, aby o něco později osobně osvobodil svoji milovanou vlast. Vítězství se ale bohužel nedožil.

Rodina na něho vzpomínala jako na tvrdohlavého chlapce, který si šel za svým přesvědčením a to s odhodláním dosáhnout svého cíle. Pokud si vzal něco do hlavy, nepřestal, dokud nebyl plně přesvědčen, že pro to udělal maximum.

Byl vyznamenán polským válečným křížem, československým válečným křížem, dvakrát československou válečnou medailí za statečnost a medailí Slovenského národního povstání.

Určitě si zaslouží trvalou úctu za svou statečnost a odhodlání bojovat za naši vlast.

V Nedakonicích je po něm pojmenovaná ulice a také zde můžete najít památník válečných hrdinů.

Za tichou vzpomínku

Anna Motyčková, 9.C



Dopisy z Vídně

Velmi vzácné dopisy jsem našla na půdě u svého pradědečka. Vzala jsem si je domů a přečetla jsem si je. Zjistila jsem, že se jednalo o dopisy rodiny Remešových z roku 1943 z vídeňské věznice. Ignác, Ludmila, Josef a Klára Remešovi byli zatčeni a souzeni za pomoc parašutistům a následně popraveni dne 30. 6. 1943.

V dubnu 1942 byly anglickými letadly vysazeny dvě parašutistické skupiny. Jedna tříčlenná „INTRANSITIVE“ u Rožmitálu, ve které byl i desátník Vojtěch Lukaščík, poručík Václav Kindl, který je později zradil, a četař Bohuslav Grabovský .

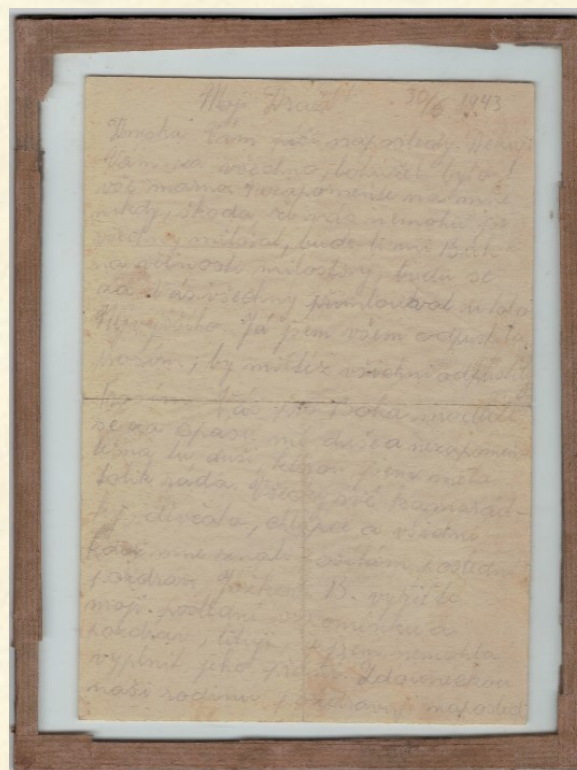
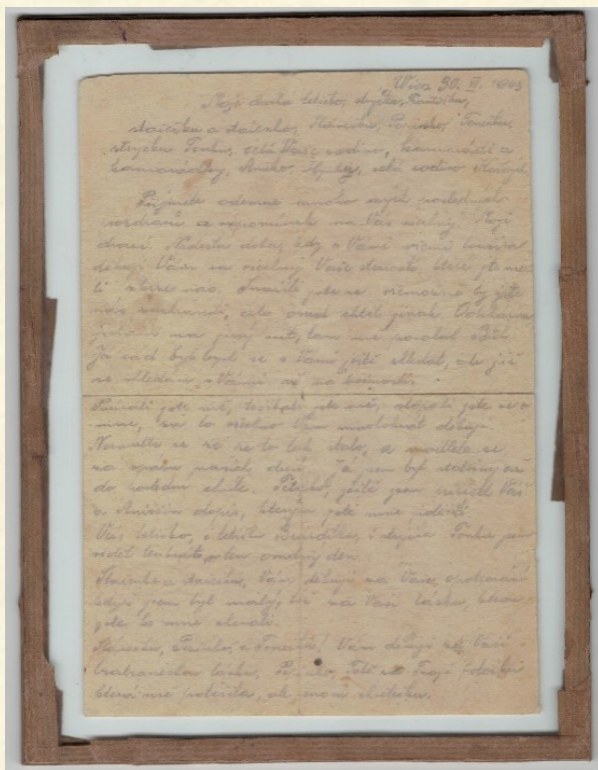
Posléze Lukaščík navštívil známého z Veselí nad Moravou, který mu poskytl nocleh. Lukaščík odešel do Chropyně ke své tetě. Po atentátu bylo vyhlášeno stanné právo a nacistická mašinerie začala. Policejní hlídky byly na denním pořádku, a tak se Lukaščík nejdříve uchýlil ke své matce do Popovic a posléze našel útočiště v chřibských lesích poblíž Jankovic. Zde se seznámil s 18letou Ludmilou Remešovou z Jankovic. Lída mu nosila jídlo a on se do ní zamiloval. V říjnu 1942 se Lukaščík přestěhoval k Remešům, kde si vybudoval úkryt v komoře. S Lídou chodil také po příbuzných, kde se seznámil s bratrem jejího otce Cyrilem, starostou obce Košíky. Po zrušení stanného práva se postupně vytrácela a nakonec Lukaščík navštěvoval i taneční zábavy. Pomocí zrádců byl vyšpehován a úkryt vyzrazen.

V sobotu 8. ledna večer byl gestapem obklíčen dům Remešů v Jankovicích. Úkryt parašutistů objevili až při druhé důkladné prohlídce. Při přestřelce Lukaščík padl. Poté zatkli celou rodinu. Dcera Ludmila utekla do lesa. Druhý den byla dopadena a těžce podchlazenou ji odvezli do nemocnice, aby ji uzdravili a pak ji mohli věznit. S nimi bylo zatčeno několik desítek dalších osob z okolí. Odsouzení k trestu smrti byli převezeni do vězení ve Vídni. Tam po třech měsících věznění ve středu 30. června 1943 bylo odsouzeným oznámeno, že veškeré žádosti o milost říšské ministerstvo spravedlnosti zamítlo a rozsudek bude vykonán večer. Poprava byla provedena gilotinou.

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ



Poslední dopisy z vězení psané těsně před popravou



Jeden z dopisů psaný na předtisknutých formulářích vídeňské věznic

17
Name des Briefschreibers: Wien, VII 65, den 18. 4. 1943
Landesgerichtsstraße 11
Remesová Mlára Gelesen:
Besuche und Briefverkehr
sind den Strafgefangenen nur gestattet mit Angehörigen (Verwandten und Ver-
schwägerten in auf- und absteigender Linie, Adoptiv- und Pflegeeltern und -Kindern,
Ehegatten, Geschwister und deren Ehegatten und Verdolien).
Schreiben, aus denen der Absender nicht zu erkennen ist, werden demzufolge nicht ausgefolgt.
Briefe dürfen nur mit Tinte geschrieben werden.
Fristen für Besuche, Briefempfang und -Absendung
für Gefangene, die verurteilt sind zu:
Arrest und Haft: 1 Brief jede Woche, Besuche ~~in~~ in dringenden Fällen.
Kerker und schwerer Kerker unter einem Jahr, strenger
Arrest und Gefängnis: 1 Brief alle 4 Wochen, 1 Besuch alle 2 Monate.
Kerker und schwerer Kerker über ein Jahr und Zucht haus:
1 Brief alle 6 Wochen, 1 Besuch alle 4 Monate.
Briefe nicht dringlichen Inhaltes werden in der Zwischenzeit nicht ausgefolgt.
Belagen von Geld, Briefmarken und Briefpapier ist unzulässig.
Arbeitskarten werden nicht ausgefolgt.
Kinder unter 16 Jahren werden zu Besuchen nicht zugelassen.
Sprechtag nur Sonntag von 8 Uhr bis 16 Uhr.
Der Einkauf von Rauchwaren und Lebensmittel ist Strafgefangenen untersagt, die
Anweisung von Geld dafür zwecklos.
Die Zusendung von Lebensmittel, Rauchwaren und Genussmitteln ist verboten.
über Verfassung
der Untersuchungsanstalt Wien I.
Moje nejdražší sestřičko rožiči!
Ja tě smyčkovat poručarují a v dněhu
libam. Děluji tam do té doby dopis
od těs obdržela a kterijon sem se velmi
potěšila a taky sem si kaplakala.
Těs těs karchy těs a libam a přitom
placm. Těsřičko přišoť mi ne těsřič
napřoť. Te klina sem těsřič psala a
a ta dyocet také psaven. Těsřička
je mišim se těsřič dostah. Těsřička
D 1520 43 Q 1943

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ



Tomáš Trubák, obchodník z Kunovic

**9.12.1909 – †28.4.1945*

Tomáš Trubák byl tatínek mé babičky, která zůstala díky gestapu spolu se svými dvěma sourozenci po zbytek života pouze s maminkou. V době jeho úmrtí byli tito sourozenci ve věku čtyři, tři a jeden rok. Rád bych vás s celým příběhem seznámil. Smutné je, že se celá tato událost odehrála pouhých pár dnů před koncem války.

Když se koncem dubna 1945 přiblížila fronta k Uherskému Hradišti, objevili se v obchodě mého pradědy dva provokatéři, ve skutečnosti to byli gestapáci z Uherského Hradiště. Vystupovali jako parašutisti, kteří seskočili na pole za Kunovice. Žádali pradědu o pomoc. Jelikož už osvoboditelé byli „za humny“, praděda pravděpodobně slevil ze své opatrnosti a těmto „parašutistům“ se snažil pomoci a vyjádřil jim podporu. K celé této události ještě přivolal svého kamaráda Aloise Šestáka, který byl spolu s ním následně zatčen. Spolu s dalšími pěti zatčenými (manželským párem z Kunovic, dvěma muži z Komárova a jedním mužem z Topolné) byli odvezeni nákladním autem do Jarošova a odtud ve večerních hodinách osobními auty jednotlivě přepraveni do okresní věznice v Napajedlích. Po celý příští den byli vězni v celách.

Pozdě večer dne 28. 4. 1945 pro ně přišli gestapáci. Vězně vyvedli ven, muže spoutali k sobě. Všichni museli nastoupit do nákladního auta krytého plachtou. Před budovou pálenice (u odbočky k Pohořelicím) přistoupilo několik esesáků. Příští zastávka byla na nedalekém kopci, příznačně zvaném Kalvárie. Vězni byli surovým způsobem vyhozeni z auta a odvedeni k lesu.

Cestou k lesu se podařilo Jaroslavu Dohnalovi z Topolné vysmeknout ruku z pout. Všech sedm zatčených stálo čelem k lesu, na jehož okraji byla vykopána jáma hluboká asi 50 cm. Gestapáci přikázali vězňům lehnout si obličejem k zemi. V tu chvíli upozornil Jaroslav Dohnal Františka Jelénka, s nímž byl spoután, že jsou volní. Oba se naráz zvedli a rozběhli se k lesu. Gestapáci po nich stříleli, ale les a blízká skalka oba uprchlíky zachránila.

Potom gestapáci stáli nad zbylou pětící vězňů a jednoho po druhém zastřelili ranou do týla. Mezi nimi i mého pradědu. Mrtvá těla naházeli do jámy a přikryli hlínou, ale do rána si všechno rozmysleli. Uvědomili si, že jáma je mělká a mrtvoly nedostatečně zakryté. Z obavy, aby jejich zločin nebyl příliš brzy vypátrán, vydali se na Kalvárii znovu. Vyhrabali všech pět mrtvých, naložili je na poštovní dvoukolák (viz. foto) a odjeli s nákladem obětí k Janišovu mlýnu (dnešní Nábřeží, viz. foto) a tam své oběti i s dvoukolákem hodili do řeky Moravy.

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ



Po osvobození Napajedel dne 2. 5. 1945 bylo po obětech zahájeno pátrání. Těla byla postupně vytažena z řeky Moravy a všichni měli střelnou ránu v týlu. Ostatky mého pradědy byly nalezeny jako poslední, a to až po roce od předchozích, dne 19. května 1946. V té době měla moje babička pouhých 5 let.

Připomínkou této tragédie je na Kalvárii v místě popravky pomníček se jmény zabitých, viz. foto.

A jejich popravčí? Ti měli na svědomí ještě jiné vraždy. Dopustili se jich 14. října 1944 při zatýkání amerických letců při nouzovém přistání amerického bombardéru u Prusinek.

K popravě jednoho z těchto vrahů po jejich zatčení a odsouzení byla moje prababička přizvána oficiálním dopisem jako divák. Bohužel prababička už nežije a moje babička nemůže mluvit, tudíž nemůžu zjistit ještě více vzpomínek. Praděda byl skutečným hrdinou podporujícím partyzány. Po dlouhých letech byl v jeho pozůstalosti nalezen doklad, který potvrzuje, že podpořil partyzány ukrývající se v Míkovském háji značným obnosem peněz.

Na pradědovu počest byla vyrobena pamětní deska s jeho podobiznou, která je nyní umístěna na budově bývalé školy na hlavní křižovatce v Kunovicích. (viz. foto)

Jakub Janků 7.B

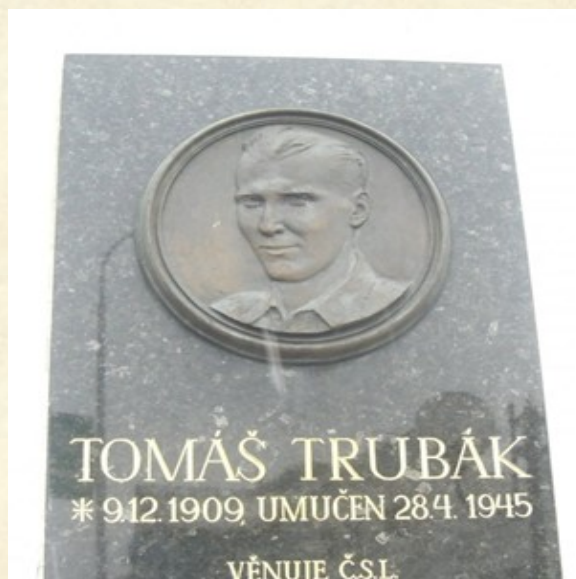


Dům rodiny Trubákovy s obchodem, ve kterém došlo za pomoci dvou provokatérů, předstírajících odbojáře, k zatčení pana Tomáše Trubáka a jeho kamaráda

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ



Přívěsný vozík, na kterém gestapáci odvezli ostatky pěti zavražděných do řeky Moravy



Pamětní deska na budově staré školy v Kunovicích



Na tomto místě zvaném Kalvárie v Napajedlích bylo 28. 4. 1945 zastřeleno 5 antifašistických bojovníků, dvěma se podařilo uprchnout. Mezi oběťmi byl můj pradědeček Tomáš Trubák. Snímek je z každoroční vzpomínkové akce.



VTIPY



Víte, co znamená zkratka ČD na většině vlaků?
Čekám dlouho.

Při hodině fyziky: „Jakube, řekni nám, co se teplem roztahuje a zimou zkracuje?“
„Prázdniny. V létě trvají dva měsíce, v zimě jenom týden.“

Všude dobře, s WiFi nejlíp.

Pepíček: „Mami, můžu se dívat na televizi?“

Maminka: „Můžeš, ale nezapínej ji!“

Poznámka v ŽK: „Vyrušuje v hodině angličtiny, bohužel jen česky.“

Chtěl jsem navštívit bezdomovce, ale nebyl doma.

„Pepíčku, řekni nám dvě zájmena.“ „Kdo, já?“ „Výborně Pepíčku!“



INZERCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU

CHCEŠ SE PODÍLET NA TVORBĚ ŠKOLNÍHO ČASOPISU???

Máš nápad na článek nebo jiný příspěvek do dalšího čísla školního časopisu a chtěl/a bys ho otisknout?

Pokud ano, přines svůj návrh do kabinetu zeměpisu nebo pošli na emailovou adresu silny@zsunesco.cz a určitě se domluvíme :)



J. Silný (šéfredaktor)